

שנינו במשנה: האבר [המדולדל] מטמא משום אבר מן החי ואינו מטמא משום אבר מן המת.

והוינן בה: **ומאי נפקא מינה איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת, מאחר ששניהם מטמאין כמת?**

ומשנינן: **כזית בשר ועצם כשעורה הפורש מאבר [מן החי⁽²³¹⁾] איכא בינייהו. שאבר מן המת שנפרדו ממנו הבשר והעצמות, הרי הם מטמאים, הבשר בשיעור כזית, והעצמות בשיעור כשעורה, ואילו אבר מן החי שנפרדו ממנו הבשר והעצמות, אינם מטמאים כלל, אלא האבר מטמא רק כשהוא שלם.**

וכן מצינו שנחלקו בזה התנאים: **דתנן במסכת עדיות: כזית בשר הפורש מאבר מן החי — רבי אליעזר מטמא! ורבי נחוניא בן הקנה ורבי יהושע — מטהרין!**

עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי — רבי נחוניא מטמא! רבי אליעזר ורבי יהושע מטהרין!

והלא קל וחומר הוא, ומה אדם חי שהוא טהור [כל זמן שלא קיבל טומאה] אמרינן שאבר הפורש ממנו טמא. **מת, שהוא טמא, לא כל שכן שאבר הפורש ממנו טמא?!?**

וראיה לדבר: שהרי **כתוב במגילת תענית: פסחא זעירא** [פסח שני] **דלא למספר ביה.** וכי גם שם תדייק **הא פסחא רבה מותר למספר ביה!?**

אלא ודאי כל דכן הוא שפסח ראשון אסור במספר, ונקטו את הדבר המחודש בכדי שנלמד ממנו את הדבר הפשוט יותר, **הכא נמי נקטו חכמים אבר מן החי וכל דכן אבר מהמת.**

אמר ליה רבי אליעזר לרבי יהושע: כך שמעתי להדיא, שדוקא אבר מן החי מטמא ולא אבר מן המת!

ומעתה, גם תנא קמא ורבי שמעון נחלקו בזה, שרבי שמעון סובר כרבי אליעזר שאבר מן המת אינו מטמא עד שיהא בו כזית בשר או עצם כשעורה⁽²³⁰⁾.

לאחרים אינו מקבל טומאת אוכלים, זה רק באיסור הנאה, שלישראל אסור להושיט לבן נח משום האיסור הנאה שלו. אך דבר שאסור רק באכילה כאבר המדולדל, אף שהאיסור הוא גם לבן נח, מכל מקום הוא מקבל טומאה, לפי שאין לישראל איסור להאכילו, אלא האיסור הוא על הבן נח, והא דרבי שמעון מטהר אין זה כרבי יוחנן דהוי אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים, אלא דרבי שמעון בעלמא קאי, והוא מטהר אבר מן הנבלה].

231. הרש"ש מחק תיבות "מן החי".

230. הרש"ש במסכת עדיות [פ"ו מ"ב] הקשה, מדוע הגמרא לא ביארה כן במשנה הקודמת לגבי אבר המדולדל של בהמה, שרבי שמעון מטהר היינו דבעלמא קאי, והוא מטהר אבר מן הנבלה? והוכיח מכאן שבנבלה לכולי עלמא אבר שלם מטמא אף שאין בו כזית בשר, ורבי אליעזר מטהר אבר מן המת רק באדם. אך האור שמח [אבות הטומאה פ"ב ה"ה] כתב באופן פשוט שרבי אליעזר מטהר גם אבר של נבלה, ובאמת הגמרא יכלה לתרץ כך גם במשנה הקודמת. [וכתב לפי זה, שיתכן שכל מה שרבי שמעון סובר שאוכל שאי אתה יכול להאכילו